

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR. Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: st.sekr.sąd. Dorota Kurczewska, staż. Adrianna Turek, staż. Paulina Strzyżewska, staż. Kinga Głowacka

przy udziale prokuratora: Waldemara Drózdza, Małgorzaty Misiak - Bieniaszczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 7 marca 2018 r., 25 kwietnia 2018 r.,

27 kwietnia 2018 r., 29 maja 2018 r., 3 lipca 2018 r., 4 września 2018 r.,

24 października 2018 r., 27 listopada 2018 r.

sprawy:

K. S.

s. A., K. z domu G.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od maja 2016 r. do lipca 2016 r. w m. J., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze na łączną kwotę co najmniej 600 zł na szkodę B. B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od 19 listopada 2016r. do 23 grudnia 2016r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z I. K. i A. Z. z niezabezpieczonej studni zabrał w celu przywłaszczenia pompę głębinową firmy (...) typ (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. w okresie czasu od 19 listopada 2016r. do 23 grudnia 2016r. w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z I. K. i A. Z. po uprzednim wyłamaniu ucha mocującego kłódkę przy metalowym włazie, dostał się do wnętrza studni z której zabrał w celu przywłaszczenia pompę głębinową firmy (...) typ (...) o wartości 800 zł na szkodę J. S.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

IV. w dniu 15 grudnia 2016r. w m. J., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z I. K., używając przemocy na osobie B. B. w postaci docięnięcia do stołu i doprowadzeniu go w ten sposób do stanu bezbronności, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 730 zł, na szkodę B. B.

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk

V. w dniu 30 kwietnia 2017r. w m. L., przy użyciu pozostawionego w stacyjce kluczyka dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...) o wartości 3500 zł na szkodę W. W.

tj. o czyn z art. 289 § 1 kk

VI. w dniu 30 kwietnia 2017 r. w m. L., zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci pendrive 16 GB, tableta m-ki A. (...), telefonu komórkowego m-ki S., prostownika nastawnego 15A, wiertarki udarowej m-ki S. (...), przedłużacza bębnowego 50 m, trzech kompletów kluczy nasadowych, silnika elektrycznego trójfazowego o łącznej wartości strat 1330 zł na szkodę W. W.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

VII. w dniu 30 kwietnia 2017r. w m. L., prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym kierując w/w pojazdem nie zastosował się do orzeczonego przez II Wydział Karny Sądu Rejonowego w T., za nr sygn. akt (...) w dniu 08.09.2016r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowym na okres 3 lat

tj. o czyn z art. 244 kk

1. K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w p-ktach: I., II. i VI. a/o czynów, stanowiących ciąg przestępstw z art. 91 §1 kk, z tym, że ustala, iż czynu z p-ktu II a/o dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których prowadzono odrębne postępowanie wyczerpujących dyspozycję art. 278 § 1 kk i art.278 § 1 kk w zw. z art.12 kk w zw. z art. 4 §1 kk i w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w p-kcie III. a/o czynu, z tym, że ustala, iż czynu tego dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których prowadzono odrębne postępowanie wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w p-kcie IV. a/o czynu, z tym, że ustala, iż czynu tego dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której prowadzono odrębne postępowanie wyczerpującego dyspozycję art. 280 § 1 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4. K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w p-kcie V. a/o czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 289 § 1 kk i za to na podstawie art. 289 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w p-kcie VII. a/o czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego B. B. kwotę 965 (dziewięćset sześćdziesiąt pięć) złotych tytułem naprawienia szkody w części;

8. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego W. W. kwotę 1.330 (jeden tysiąc trzysta trzydzieści) złotych tytułem naprawienia szkody w całości;

9. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. G. kwotę 234 (dwieście trzydzieści cztery) złote tytułem naprawienia szkody w części;

10. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. S. kwotę 267 (dwieście sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem naprawienia szkody w części;

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Moniki Różyckiej - Stańczak kwotę 1.008 (jeden tysiąc osiem) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 231,84 (dwieście trzydzieści jeden 84/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT;

12. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Magdaleny Góreckiej kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconych kosztów zastępstwa procesowego pokrzywdzonego z urzędu oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT;

13. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 (czteryście) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów sądowych w części, w pozostałym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W okresie od dnia 19 listopada 2016 r. do dnia 23 grudnia 2016 r. I. K. wraz z K. S. i A. Z., przyjechali samochodem marki O. (...) należącym do ostatniego z nich w okolice nieruchomości J. S. i A. G., które położone są w B.. A. Z. pozostał w samochodzie, zaś oskarżony i I. K. przeskoczyli przez ogrodzenie weszli na teren posesji A. G., mieszczącej się w B., a następnie wyciągnęli ze studni, przykrytą jedynie betonową płytą należącą do niej pompę głębinową marki I. typ (...) o wartości 700 złotych.

W tym samym czasie w/w sprawcy dostając się na teren posesji w podobny jak wyżej sposób, wylamali ucho mocujące kłódkę metalowego wjazdu do studni, po czym ze studni wyciągnęli pompę głębinową marki I. typ (...) z silnikiem trójfazowym o mocy 3 KW o wartości 800 złotych, która należała do J. S..

Obie pompy zabrał I. K. i pozostawił na terenie posesji swojego ojca, po czym jedną z nich sprzedał za kwotę 600 złotych, zaś drugą - I. typ (...) podarował swojemu bratu, gdzie została ona odnaleziona przez policję.

Pomysłodawcą kradzieży był I. K., który pracował wcześniej u J. S..

/zeznania świadków: A. G. – k. 331 w zw. z k. 17, J. S. – k. 332 w zw. z k. 3, A. K. – k. 398 v. – 399 w zw. z k. 54 v., k. 79 i k.284, wyjaśnienia: A. Z. – k. 383 v., I. K. – k. 27 i k. 40 w zw. z k.465v. w zw. z postanowieniami – k. 23 – 24 i k. 74, dokumenty – k. 6 - 7 i k. 63, protokoły oględzin z płytą – k. 8 – 10, protokół zatrzymania – k. 41 – 43, protokół okazania – k.61 – 62, pokwitowanie – k. 64 /

W okresie od maja do lipca 2016 r. K. S. pracował u B. B., przy pracach remontowych: wylewkach i często przebywał na terenie jego posesji. W tym czasie oskarżony wielokrotnie, korzystając z nieograniczonego dostępu do mieszkania pokrzywdzonego wyjmował z jego portfela różne drobne sumy, łącznie stanowiące kwotę nie mniejsza niż 600 złotych.

/zeznania świadka B. B. – akt (...) w zw. z k. 46, wyjaśnienia oskarżonego – k. 38/

W dniu 15 grudnia 2016 r. zamaskowani: K. S. wraz z I. K. weszli przez otwarte drzwi w łazience, które były jedynie zastawione lekkim rozkładanym łóżkiem - do wnętrza domu B. B.. Pokrzywdzony siedział przy biurku i korzystał z komputera. Napastnicy szybko do niego podbiegli, a następnie dociskali do stołu krzesło, na którym siedział, co powodowało, że nie mógł się ruszyć. Następnie jeden z nich wyciągnął z kieszeni kamizelki B. B., w którą był ubrany - portfel i z niego zabrał banknoty w łącznej kwocie 730 złotych. Portfel wraz z znajdującymi się w nim dokumentami odrzucono na stół, a napastnicy uciekli. Podczas zajścia sprawcy nic do siebie nie mówili, byli zamaskowani; jeden miał na głowie kominiarkę, a drugi kaptur i szalik na twarzy.

/zeznania świadków: B. B. – akt (...) w zw. z k. 50, I. K. – k. 40 w zw. z k. 465 v./

W dniu 29 kwietnia 2017 r. około godziny 13.00 do miejsca zamieszkania W. W. przyszedł kolega jego syna – Ł. G. (obecnie nie żyje – k. 447) wraz z K. S., który był u niego pierwszy raz, ale był mu wcześniej znany. Do godziny 23.00 wszyscy trzej mężczyźni spożywali alkohol, po czym Ł. G. i W. W. poszli spać, zaś K.S. korzystał ze stacjonarnego komputera. Pokrzywdzony obudził się następnego dnia przed południem i wypił z Ł. G. i K. S. jeszcze pewną ilość alkoholu, po czym około godziny 12.00 on i oskarżony położyli się spać. Kiedy obudził się o godzinie 14.00, K.S., podobnie jak samochodu W. W. – marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) - już nie było. Około godziny 15.30 oskarżony przejechał w/w pojazdem pokrzywdzonego na teren jego posesji, nie tłumaczył się, nie mówił, gdzie był, poczym w/w mężczyźni wypili po jednym piwie, a następnie K. S. opuścił teren posesji W. W..

Podczas, gdy pokrzywdzony spał, oskarżony zabrał z jego domu: pendraiva 16 GB, tablet marki A. (...), telefon komórkowy marki S., prostownik nastawny 15A, wiertarkę udarową marki S. (...), przedłużacz bębnowy o długości 50 metrów, trzy komplety kluczy nasadowych, silnik elektryczny trójfazowy – rzeczy o łącznej wartości 1.330 złotych i sprzedał na giełdzie w Ł.. Brak tych przedmiotów W. W. stwierdził dopiero w dniu 5 maja 2017 r., kiedy dokonał przejrzenia pomieszczeń. Do dnia dzisiejszego żadna z tych rzeczy nie została odnaleziona, a szkoda nie została naprawiona.

/zeznania świadka W. W. – k. 397 v. – 398 w zw. z k. 99 – 100, k.142/

K. S. pojechał przedmiotowym pojazdem drogą publiczną, bez zgody i wiedzy właściciela pojazdu.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. w zw. z k. 167, zeznania świadka W. W. – k. 397 v. – 398 w zw. z k. 99 – 100 i k. 142 v./

Poza jedną pompą, nie udało się odzyskać żadnych innych skradzionych rzeczy.

/protokół przeszukania – k. 147 – 148/

Wyrokiem z dnia 8 września 2016 r., prawomocnym od dnia 16 września 2016 r., w sprawie sygnatura akt (...) Sąd Rejonowy w T. skazał K. S. za czyn wypełniający dyspozycję art. 178a § 1 kk i m.in. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, który obowiązywał od dnia 16 września 2016 r..

/wyrok – k. 190 - 191, dane o karalności – k. 187 - 189/

I. K. jest osobą wielokrotnie karaną.

/dane o karalności – k. 56 - 57/

Oskarżony K. S. ma 25 lat, jest kawalerem i ma na swoim utrzymaniu jedno dziecko w wieku 5 lat. Oskarżony uzyskał wykształcenie zawodowe i zawód lakiernika, nie posiada żadnego majątku. K.S. nigdy nie leczył się odwykowo, był leczony neurologicznie i psychiatrycznie. Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną i nie jest upośledzony umysłowo, ma zaburzenia osobowości, skończył szkołę podstawową specjalną i pozostaje osobą uzależnioną od alkoholu.

W czasie dokonywania zarzucanego mu czynu oskarżony rozumiał jego znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem.

Oskarżony był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

(dowód: dane osobo-poznawcze – k. 366, dane z KRK – k. 427 - 429, opinia - k. 252 – 253, zaświadczenie – k. 238, opinia – k. 239, świadectwo i orzeczenie – k. 240 – 242 (k. 258 - 263))

Oskarżony K. S. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że na pomysł kradzieży pomp należących do A. G. i J. S. wpadł I. K., który wiedział, że na działkach tych praktycznie nikogo nie ma. Oskarżony relacjonował, że na miejsce kradzieży sprawcy przyjechali samochodem marki O. (...) kierowanym przez A., a na

teren weszli przeskakując przez ogrodzenie. K.S. razem z I. wyrwali brechę – zaczep przy kłodce wjazdu studni J.S.. Natomiast pompa A.G. nie była niczym zabezpieczona. Zabrane pompy włożyli do auta i wrócili do miasta. I. zaniósł je na podwórko swojego ojca. Oskarżony nie wiedział, co stało się z tymi pompami, czy zostały sprzedane.

W kolejno złożonych wyjaśnieniach, K.S. podtrzymał swoje stanowisko co do kradzieży i kradzieży z włamaniem dwóch pomp, a nadto przyznał się do kradzieży w okresie od maja do lipca 2016 r. pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 600 złotych na szkodę B. B., a także, że w dniu 15 grudnia 2016 r. zabrał tej samej osoby, działając wspólnie i w porozumieniu z I. K. 730 złotych. K.S. podał, że pracując u w/w przy pracach remontowych, dokonywał regularnie – co tydzień kradzieży drobnych kwot po: 50, 60, 70 złotych, łącznie co najmniej 600 złotych. Oskarżony wskazał, że pieniądze w kwocie 300 – 400 złotych leżały luzem przy komputerze – na stole w kuchni i sprawca sadził, że jak będzie z nich zabierał tylko część, to B. B. się nie zorientuje. K. S. wskazał, że dokonywał tych kradzieży sam, a także, że wiedział, że pokrzywdzony w portfelu zawsze ma w granicach 400 złotych i to on wpadł na pomysł, aby również ukraść pieniądze, które w nim przechowywano, a który trzymał w kieszeni kamizelki, której nawet do snu nie miał zwyczaju zdejmować. Jako motyw rozboju, oskarżony podał – brak środków na alkohol, wyjaśniając, że razem z I. z tego właśnie powodu wsiedli w autobus do J., następnie szli około 6 kilometrów, on posiadał przy sobie kominiarkę, I. miał kaptur. Kolejno K.S. opisywał, że weszli do domu przez okno w łazience, a pokrzywdzony siedział przy w kuchni przy komputerze. Sprawcy podbiegli do mężczyzny, który nie spostrzegł ich wtargnięcia, po czym docisnęli mogą krzesło, tak aby nie mógł się ruszyć. Następnie K.S. wyjął z kamizelki portfel, w którym znajdowało się 730 złotych w banknotach, a sam portfel z dokumentami odrzucił na stół, po czym razem z I. K. - uciekli. Oskarżony przyznał, że B. B. ma 81 lat i nie miał jak się bronić, chociaż krzyczał „Kur...” i szurał nogami po podłodze.

W dniu 30 maja 2017 r. oskarżony przyznał się po raz kolejny do uprzednio przedstawionych mu już czynów, wskazując jednak, że rozboju w dniu 15 grudnia 2016 r. na B. B. dokonał wraz z I. K. oraz, że wraz z nim i A. Z. zabrali w okresie od 19 do 23 listopada 2016 r. pompę ze studni po uprzednim wyłamaniu ucha, jak również w tym samym czasie drugą – bez przełamania zabezpieczeń.

K. S. przyznał się także do tego, że w dniu 30 kwietnia 2017r. zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód W. W., że ukraść mu w/w przedmioty, które przy użyciu tego auta wywiózł z terenu posesji – na giełdę w Ł., sprzedając nieznanym sobie osobą za łączną kwotę 1.000 złotych. Oskarżony przyznał, że naruszył wówczas zakaz sądowy prowadzenia pojazdów mechanicznych po drodze publicznej, przyznając, że uprzednio spożywał z pokrzywdzonym i w towarzystwie Ł. G. alkohol.

Na przesłuchaniu w dniu 13 września 2017 r. K. S. odmówił składania wyjaśnień – bez udziału obrońcy.

W dniu 14 listopada 2017 r. oskarżony podał, że w rozboju, którego dokonał w grudniu 2016 r. wspólnie z I. K. na B. B. nie brał udziału J. K. z W. (...), ani żadnych innych na szkodę w/w pokrzywdzonego. Oskarżony przyznał, że jak się wydało, że dokonał tego przestępstwa, to naopowiadała swoim kolegom z J. i K., że był z nimi J. K., a to po to, żeby nie wyszło, że I. K. jeździł samochodem bez prawa jazdy. Oskarżony nadto wskazał, że nieprawda jest, że był wyciągnięty z samochodu J. K. i pobity przez M. K., M. Z. i K. K..

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów, wskazując, że jeśli chodzi o O., to on wtedy był w domu, zaś kiedy odbywał karę pozbawienia wolności też był rozbój na osobie B. B.. Nadto K.S. wyjaśnił, że pił alkohol z W. W., był z nim w J., gdzie pojechali jego samochodem marki O. (...) i to prowadził wówczas ten pojazd. Oskarżony wskazał, że ma na to świadków, podkreślając, że sprzedawczyni zwróciła W. W. uwagę, że jeździ po pijaku i może przejechać dzieci, że byli wtedy z Ł. G., jak również, że odwiedzili wówczas dwukrotnie sklep (...), gdzie jest monitoring. K. S. zaznaczył, że nie przyznaje się do żadnej kradzieży pomp, tłumacząc, że policjanci dali mu 3 razy papiery do podpisu, zawsze zabierali go z domu, a on był pod wpływem alkoholu – także, gdy wyjaśniał przez prokuratorem i podpisywał to, bo mu obiecywali, że pójdzie do domu.

(dowód: wyjaśnienia – k. 366 - 367 w zw. z k. 32, k. 38, k. 70, k. 87, k.167, k. 234)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone przede wszystkim w oparciu o zeznania świadków – pokrzywdzonych: A. G., J. S., W. W., B. B. oraz same wyjaśnienia oskarżonego – złożone wielokrotnie w postępowaniu przygotowawczym, które korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, pozostając wiarygodnymi. K. S. bowiem nie tylko przyznał się do popełnienia określonych – zarzucanych mu przestępstw, w niektórych przypadkach wielokrotnie, co oznacza, że miał wiele okazji aby przemyśleć swoją postawę procesową, ale także podawał szczegóły zająć, co z kolei dobitnie wskazuje na jego sprawstwo, czy współsprawstwo.

Nadto Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym na etapie postępowania sądowego, bowiem przeczą one w sposób oczywisty wnioskowi i treściom wynikającym z zeznań świadków: A. Z., W. W., czy I. K., którzy widzieli sprawcę w czasie dokonywania przestępstw, ale także nie można za wiarygodne uznać tłumaczenia oskarżonego, że wielokrotnie był w stanie nietrzeźwości przesłuchiwany przez policjantów i prokuratora, podpisywał, co mu dawali, żeby wyjść. Twierdzenia K.S., że podróżował razem z W. W. i że to on prowadził wówczas pojazd, także nie znajdują żadnego choćby uprawdopodobnienia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, tym samym pozostając gołosłownymi.

Zeznania pokrzywdzonych: B. B. i W. W. charakteryzowały się wewnętrzną spójnością i były w miarę szczegółowe, jasne i logiczne.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka A. Z., który jednoznacznie, a więc bez żadnych wątpliwości wskazał, że razem z I. K. i K. S. był na miejscu kradzieży pomp, które w/w przynieśli do jego samochodu po 20 minutowej ich nieobecności. Zeznania te korelowały z zeznaniami świadka J. K., które również nie budziły wątpliwości, a ustalone w ten sposób okoliczności znalazły swoje potwierdzenie w pierwotnie składanych wyjaśnieniach oskarżonego.

Zeznania świadka S. S. nie były szczególnie przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych, bowiem nie wiedział on w zasadzie nic o zdarzeniach będących przedmiotem niniejszego postępowania, po prostu znał tylko B. B., przyznając, że K. S. faktycznie pracował u niego, przy robotach, takich samych jak opisywał to oskarżony, a także że pokrzywdzony wspominał o tym, że go straszą w nocy, czy że został napadnięty. S. S. znał dobrze K.S., a jego zeznania jawią się jako wiarygodne, również i w tych fragmentach, w których charakteryzuje oskarżonego jako osobę ze skłonnością do kłamania, ale także oceniając, że on oszukiwał B. B.. Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony, zważywszy, że K. S. także i w tym postępowaniu podawał fakty, które miały odsunąć wysuwane podejrzenia, by następnie dementować składane wyjaśnienia.

Sam oskarżony zatem w Sądzie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednak w świetle zebranych dowodów jego wina nie budzi żadnych wątpliwości a złożone przed Sądem wyjaśnienia stanowią jedynie wyraz przyjętej linii obrony.

Zeznania świadków: K. S. (3) i A. S. nie były przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych. Świadczy praktycznie nie mieli żadnej wiedzy na temat zdarzeń, opierali swoje sądy nie na znajomości faktów, tylko na przypuszczeniach, wyrażali się nie pochlebnie o pokrzywdzonych, próbując w ten sposób ich zdyskredytować i podważyć prawdziwość ich zeznań, a także chcąc chronić syna, wyrażali subiektywne opinie na temat możliwości udziału syna w zarzucanych mu przestępstwach.

Natomiast zeznania świadka P. H. nie potwierdziły twierdzeń K. S. i nie były przydatne do poczynienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych.

Dowody z dokumentów, uzyskane w toku postępowania, jak przykładowo dane o karalności, opinia psychiatryczna Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Czynności zatrzymania przedmiotów, okazania, czy oględzin miejsca przestępstwa potwierdziły fakt kradzieży, w tym także fakt przełamania zabezpieczenia mienia, jak również wartość przedmiotów

W ocenie Sądu, zgromadzone dowody pozwoliły na uznanie, iż K. S. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od maja 2016 r. do lipca 2016 r. w m. J., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze na łączną kwotę co najmniej 600 zł na szkodę B. B., wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Jak również w okresie od 19 listopada 2016r. do 23 grudnia 2016r. w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których prowadzone było odrębne postępowanie z niezabezpieczonej studni zabrał w celu przywłaszczenia pompę głębinową firmy (...) typ (...) o wartości 700 zł na szkodę A. G., co stanowi realizację znamion przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 kk.

Nadto w okresie czasu od 19 listopada 2016r. do 23 grudnia 2016r. w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których prowadzone było odrębne postępowanie po uprzednim wyłamaniu ucha mocującego kłódkę przy metalowym włazie, dostał się do wnętrza studni z której zabrał w celu przywłaszczenia pompę głębinową firmy (...) typ (...) o wartości 800 zł na szkodę J. S., czym wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk.

W dniu 15 grudnia 2016r. w m. J., woj. (...) K. S. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której prowadzone było odrębne postępowanie, używając przemocy na osobie B. B. w postaci docięnięcia do stołu i doprowadzeniu go w ten sposób do stanu bezbronności, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 730 złotych, na szkodę B. B., popełniający przestępstwo z art. 280 § 1 kk.

Nadto dniu 30 kwietnia 2017r. w m. L., przy użyciu pozostawionego w stacyjce kluczyka dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu m-ki O. (...) o nr rej. (...) o wartości 3500 zł na szkodę W. W., czym wyczerpał dyspozycję art. 289 § 1 kk.

W dniu 30 kwietnia 2017 r. w m. L., oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci pendrive 16 GB, tableta m-ki A. (...), telefonu komórkowego m-ki S., prostownika nastawnego 15A, wiertarki udarowej m-ki S. (...), przedłużacza bębnowego 50 m, trzech kompletów kluczy nasadowych, silnika elektrycznego trójfazowego o łącznej wartości strat 1330 zł na szkodę W. W., popełniając przestępstwo z art. 278 § 1 kk.

K. S. dniu 30 kwietnia 2017r. w m. L., prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, przy czym kierując w/w pojazdem nie zastosował się do orzeczonego przez II Wydział Karny Sądu Rejonowego w T., za nr sygn. akt (...) w dniu 08.09.2016r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowym na okres 3 lat, czym wyczerpał dyspozycję art. 244 kk.

Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, co nie budzi żadnych wątpliwości. K.S. miał pełną świadomość tego co czyni, a więc, że popełnia przestępstwa godzące w prawo własności, chciał tego i to konsekwentnie realizował. Sprawca dokonując kradzieży działał w sposób podobny, bowiem wykorzystywał on podobną metodę, okradając znane sobie osoby i mając niejako nieograniczony dostęp do ich rzeczy, a odstępy czasowe pomiędzy kolejnymi przestępnymi działaniami były krótkie.

Oczywistym jest, że wyłamując ucho mocujące kłódkę metalowego włazu do studni, sprawcy przełamali zabezpieczenie, które miało chronić pompę przed kradzieżą i dzięki temu mogli ją zabrać.

Oceniając sposób działania sprawców wobec B. B., którego przyciskano do stołu, w celu uniemożliwienia mu przeciwdziałania kradzieży, K. S. wraz ze współsprawcą doprowadzili go tym samym do stanu bezbronności, co służyło dokonaniu następnie kradzieży pieniędzy z jego portfela, a co z kolei stanowiło realizację znamion przestępstwa rozboju.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że ma orzeczone i nadal obowiązujący zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także, że W. W. nie dał mu zgody na zabranie jego pojazdu, co stanowi realizację znamion przestępstwa z art. 289 § 1 kk i art. 244 kk.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność popełnionego przez oskarżonego czynu. W szczególności K. S. w czasie popełniania przypisanego mu czynu nie miał zniesionej, ani ograniczonej w znacznym stopniu poczytalności. Czynny oskarżonego charakteryzowały się wysoką szkodliwością społeczną – używał przemocy fizycznej wobec pokrzywdzonego, osoby starszej, schorowanej, która obdarzyła go zaufaniem, wykorzystywał fakt znajomości/możliwość wejścia w posiadanie wiedzy na temat stanu finansowego swych ofiar. Bezrefleksyjnie przystał na kradzież pomp, w tym poprzedzoną włamaniem do studni, a zgromadzone w drodze przestępstwa środki przeznaczał np. na alkohol, co sam przyznał było powodem dokonania rozboju.

Wprawdzie wartość zrabowanego przez oskarżonego mienia nie były bardzo wysoka, jednakże rozbój jest przestępstwem niezależnie od wartości przedmiotu czynności wykonawczej bardzo poważnym, a oskarżony i współsprawca, wykorzystując fizyczną przewagę, sięgnęli po prostu po taką ilość pieniędzy, jaką pokrzywdzony miał przy sobie, czy też K.S. zabrał to co „podeszło mu pod rękę” – jak to stało się jeśli chodzi o rzeczy W. W., rozporządzając dodatkowo jego samochodem.

Nie ma żadnych okoliczności, które można by poczytać na korzyść oskarżonego.

K. S. dopuścił się wszystkich zarzucanych mu czynu umyślnie, gdyż każdy przeciętnie doświadczony człowiek w tych okolicznościach musiał zdawać sobie sprawę z przestępczości, nieprawidłowości swojego działania w czasie popełnienia czynu, zwłaszcza tym bardziej, iż za czyn podobny był uprzednio karany, miał więc pełną wiedzę co do konsekwencji prawnych, jakie za sobą niesie.

K. S. w chwili czynu był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny, a w toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny, oskarżony działał z niskich pobudek, wobec osoby starszej i bezbronnej wykorzystując jej sytuację, w tym bezradność i zaufanie jakim darzył swoich pracowników, czy znajomych, a szkoda związana z popełnionymi przestępstwami nie została przez niego naprawiona w najmniejszym stopniu.

Wymierzone kary jednostkowe i kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego oraz być może pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych. Wymierzając karę łączną Sąd zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze młody wiek sprawcy, podobny sposób działania co do takich samych przestępstw, popełnienie ich w krótkim odstępie czasowym.

Okoliczności sprawy w powiązaniu z uprzednią karalnością oskarżonego wskazują, że oskarżony jest sprawcą wysoce niepoprawnym, który nie potrafi powziąć należytych – krytycznych refleksji nad swoim zachowaniem, działającym w poczuciu całkowitej bezkarności i okazującym lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego. W realiach niniejszej sprawy wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju, utwierdziłoby go w przekonaniu, iż przestępstwa, których się dopuścił nie są na tyle ciężkie, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki. Tylko kara o charakterze izolacyjnym w wymiarze określonym przez Sąd uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań i nieuchronność poniesienia odpowiedniej kary.

Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w części odpowiadającej jego udziałowi w dokonanym przestępstwie i uzyskanej kwocie.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk i §17 ust.2 pkt 3 i § 4 ust. 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. (Dz.U. z 2016r. poz. 1714).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej pokrzywdzonemu z urzędu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk i §17 ust.2 pkt 3 i ust. 7 § 4 ust. 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. (Dz.U. z 2016r. poz. 1714).

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 624 kpk zwalniając oskarżonego z obowiązku ich ponoszenia, bowiem do niedawna przebywał w zakładzie karnym, a jego sytuacja finansowa jest trudna.